Dosarul: nr. 3-2619/25 (2-25142127-12-3-07102025)

H O T Ă R Â R E

Î N N U M E L E G I I

25 februarie 2026 mun. *****

Judecătoria ***** sediul Centru
Instanţa de judecată:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alexandru Mardari
Grefier Andrei Hristiniuc

cu participarea reprezentantului reclamantei ***** avocat Ștefan Șevciuc, reprezentantei Inspectoratului General pentru Migrație Ionela Zabrian

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată închisă cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Inspectoratului General pentru Migrație Direcția regională Centru cu privire la anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil,-

C O N S T A T Ă:

Argumentele părții reclamante

1. La data de 07 octombrie 2025 ***** a depus o cerere de chemare în judecată către Inspectoratului General pentru Migrație Direcția regională Centru cu privire la anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil.
2. În motivarea cererii reclamanta a invocat că este cetățeana străină, născută la *****, cetățeană a Federației Ruse, s-a adresat la data de 20.05.2025 Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul Ministerului Afacerilor Interne solicitând acordarea azilului în Republica Moldova.
3. Prin Decizia nr. ***** din 05.09.2025, Direcția Azil și Atribuire a Inspectoratului General pentru Migrație a dispus respingerea cererii de azil depuse de cetățeana străină *****.
4. Solicitanta a luat cunoștință de conținutul deciziei de respingere la data de 08.09.2025, fapt confirmat prin semnătura acesteia aplicată pe foaia de titlu a deciziei.

5. În motivarea respingerii cererii de acordare a unei forme de protecție, autoritatea competentă a reținut, în esență, următoarele: nu există un risc serios la care solicitanta ar putea fi expusă, inclusiv riscul condamnării la moarte sau al executării unei pedepse echivalente; solicitanta nu a comis infracțiuni pe teritoriul statului de origine; în statul de origine nu i-au fost aplicate tratamente ori pedepse inumane sau degradante și nu există riscul aplicării unor asemenea tratamente în cazul revenirii sale; nu s-a constatat că solicitanta ar fi fost constrânsă să părăsească țara de origine în mod forțat; situația existentă în țara de origine nu prezintă un pericol pentru viața sau securitatea acesteia în eventualitatea revenirii în *****.
6. Se consideră că decizia contestată este neîntemeiată, fiind adoptată cu încălcarea unor principii fundamentale garantate atât la nivel național, inclusiv prin Constituția Republicii Moldova, cât și la nivel internațional, prin art. 5 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Totodată, motivele invocate de autoritatea administrativă au un caracter formal și sunt de natură să restrângă nejustificat dreptul solicitantei la azil.
7. Potrivit Convenției privind statutul refugiaților din 1951, Protocolului adițional din 1967 și art. 17 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, refugiat este considerată persoana care, din cauza unor temeri bine întemeiate de a fi persecutată pentru motive ce țin de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și nu poate ori, din cauza acestor temeri, nu dorește să se pună sub protecția acelei țări.
8. În esență, refugiatul este cetățeanul străin sau apatridul care, din cauza persecuțiilor la care este supus ori riscă să fie supus, nu poate sau nu dorește să revină în țara sa de origine, fiind lipsit de protecția efectivă a acesteia.
9. Statutul de refugiat se acordă individual, în măsura în care se constată existența unor motive temeinice, a unor temeri reale de persecuție și a unei legături directe între aceste temeri și persoana solicitantului.
10. Noțiunea de „temere bine întemeiată” reprezintă elementul central al definiției refugiatului. Aceasta îmbină elementul subiectiv – temerea, care reflectă starea psihologică a persoanei – cu elementul obiectiv – caracterul bine întemeiat al acesteia.
11. Prin urmare, statutul de refugiat nu este determinat exclusiv de existența unei stări de temere, ci și de situația obiectivă care justifică această temere. În consecință, evaluarea existenței unei temeri bine întemeiate presupune analiza cumulativă atât a elementului subiectiv, cât și a celui obiectiv.
12. În ceea ce privește elementul subiectiv, acesta impune evaluarea declarațiilor solicitantei, a personalității sale, a experiențelor de viață, a convingerilor politice sau religioase și a tuturor circumstanțelor individuale relevante.

13. În acest context, stabilirea credibilității solicitantei este esențială. La aprecierea acesteia urmează a fi avute în vedere trecutul personal și familial, apartenența la anumite grupuri sociale, etnice, religioase sau politice, precum și experiențele personale care pot demonstra că motivul determinant al cererii de azil îl constituie temerea de persecuție.
14. Temerea poate fi justificată atât prin persecuții deja suferite, cât și prin riscul real al unor persecuții viitoare. În acest sens, inclusiv experiențele trăite de rude, prieteni sau persoane aflate într-o situație similară pot constitui elemente relevante pentru aprecierea caracterului întemeiat al temerii.
15. Elementul obiectiv al noțiunii de „temere bine întemeiată" impune analiza situației generale existente în țara de origine. Declarațiile solicitantei trebuie examinate în contextul informațiilor actuale și relevante privind situația din statul respectiv, coroborate cu circumstanțele sale individuale.
16. În ceea ce privește noțiunea de „persecuție", aceasta presupune existența unor încălcări grave ale drepturilor fundamentale ale omului, inclusiv amenințări la adresa vieții sau libertății persoanei pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social ori opinii politice.
17. Din materialele dosarului rezultă că cetățeana străină ***** a declarat în cadrul interviului desfășurat de DAA a IGM că se teme să locuiască singură în *****, întrucât este marginalizată și discriminată în comunitatea locală pe motiv că s-a născut în *****. Aceasta a relatat că a fost amenințată verbal de un vecin, care i-a solicitat să părăsească *****, utilizând expresii jignitoare și ofensatoare.
18. Totodată, solicitanta a declarat că dorește să revină alături de copiii săi din *****, având în vedere vârsta înaintată, starea precară de sănătate și imposibilitatea de a se îngriji singură, fiind dependentă de sprijinul familiei.
19. De asemenea, ***** nu este de acord cu Decizia nr. *****, considerând că situația sa nu a fost examinată în mod complet și multiaspectual, că nu au fost analizate toate circumstanțele relevante și că nu au fost evaluate în mod corespunzător riscurile și pericolele la care ar putea fi expusă în cazul revenirii în țara de origine.
20. Argumentele expuse de solicitantă atât în cadrul interviului, cât și pe parcursul procedurii administrative, au determinat-o să solicite protecția Republicii Moldova.
21. În raport cu prevederile art. 42, art. 43, art. 44, art. 45, art. 46, art. 47 și art. 48 din Legea nr. 270 din 18.12.2008, se apreciază că autoritatea competentă nu a examinat în mod complet toate aspectele relevante ale cererii de azil și nu a efectuat o evaluare suficientă a circumstanțelor individuale ale solicitantei, coroborate cu informațiile actuale privind situația din țara de origine.

22. Prin urmare, se consideră că Decizia nr. ***** este afectată de vicii de legalitate și temeinicie, întrucât nu reflectă o cercetare completă și obiectivă a tuturor elementelor relevante pentru soluționarea cererii de azil.

Obiecțiile părții pârâtei

23. Cu referire la acțiunea înaintată pârâta Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția regională Centru a invocat că cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă reieșind din circumstanțele de fapt și de drept după cum urmează.
24. Referitor la motivele plecării din *****, solicitanta ***** a declarat că, în *****, s-a deplasat în ***** în scopul angajării în câmpul muncii și al stabilirii cu trai permanent. Aceasta a fost angajată la o uzină de prelucrare a lemnului din satul *****, raionul Pechora, *****, *****, unde a locuit în mod continuu până în prezent.
25. În cadrul interviului, solicitanta a comunicat că se teme să mai locuiască singură în *****, întrucât este marginalizată și discriminată în comunitatea locală pe motiv că s-a născut în *****. Totodată, aceasta a relatat că a fost amenințată verbal de un vecin, care i-a solicitat să părăsească *****, adresându-i expresii jignitoare precum ***** și *****.
26. Solicitanta a declarat că, în luna aprilie 2025, a decis să plece în ***** pentru a se reuni cu copiii săi, motivând că, din cauza vârstei înaintate și a problemelor de sănătate, nu mai este în măsură să se îngrijească singură și necesită sprijinul familiei. Din ***** aceasta a ajuns în Republica Moldova, tranzitând teritoriul Republicii Turcia. Ulterior, la tentativa de intrare în *****, accesul i-a fost refuzat pe motivul lipsei unei vize valabile. În aceste circumstanțe, aflându-se în imposibilitatea de a ajunge la membrii familiei sale și neavând o altă soluție legală imediată, solicitanta a depus o cerere de azil în Republica Moldova.
27. Referitor la motivele solicitării azilului pe teritoriul Republicii Moldova, aceasta a menționat că intenția sa principală este obținerea posibilității legale de a se deplasa în ***** și de a locui alături de copiii săi. Potrivit declarațiilor sale, după refuzul autorităților ucrainene de a-i permite intrarea pe teritoriul statului respectiv, a fost nevoită să conteste acest refuz pe cale judiciară, situație care a impus prelungirea ședерii sale pe teritoriul Republicii Moldova.
28. În ceea ce privește celelalte circumstanțe de fapt relevante pentru soluționarea cauzei, se face trimitere la materialele și actele conținute în dosarul administrativ.
29. Din analiza declarațiilor solicitantei rezultă că aceasta a invocat stări de marginalizare și discriminare în comunitatea locală din *****, determinate de originea sa ucraineană, precum și existența unor amenințări verbale și a unui climat ostil față de persoanele percepute ca fiind asociate cu *****.

30. Totodată, se constată că solicitanta nu a raportat existența unor proceduri penale, condamnări, arestări, reținere sau alte măsuri represive întreprinse de autoritățile *****împotriva sa. De asemenea, aceasta nu a declarat apartenența la vreun partid politic și nu a indicat că ar fi desfășurat activități politice care să fi generat reacții din partea autorităților statului de origine.
31. În ceea ce privește evaluarea credibilității declarațiilor sale, acestea urmează a fi analizate în coroborare cu informațiile privind situația existentă în țara de origine, precum și cu circumstanțele individuale ale solicitantei. Potrivit practicii și standardelor internaționale în materia azilului, declarațiile unei persoane nu pot fi examinate în mod izolat, ci trebuie apreciate în contextul general al situației din statul de origine și al experiențelor personale relatate.
32. În urma examinării motivelor invocate de solicitantă, s-a reținut că aceasta nu a individualizat existența unor acțiuni concrete și directe din partea autorităților *****care să constituie, prin ele însele, acte de persecuție în sensul art. 17 și art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
33. Totodată, s-a constatat că motivele principale ale deplasării sale sunt legate de necesitatea reunificării familiale cu copiii săi din *****, de starea de sănătate și de imposibilitatea de a se îngriji singură, precum și de dificultățile întâmpinate în obținerea dreptului de intrare pe teritoriul Ucrainei.
34. În consecință, autoritatea administrativă a apreciat că circumstanțele invocate de solicitantă nu întrunesc, prin ele însele, elementele constitutive ale unei temeri bine întemeiate de persecuție pentru motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, astfel cum acestea sunt prevăzute de art. 17 din Legea nr. 270/2008.
35. De asemenea, în cadrul examinării posibilității acordării protecției umanitare, s-a analizat existența unui risc real de expunere la una dintre formele de vătămare gravă prevăzute de art. 45 alin. (3) din Legea nr. 270/2008, respectiv: condamnarea la pedeapsa capitală, tortura sau tratamentele inumane ori degradante, precum și amenințarea gravă și individuală la viața sau integritatea corporală în contextul unui conflict armat.
36. În urma acestei evaluări, s-a concluzionat că solicitanta nu a prezentat elemente care să demonstreze existența unui risc individual și actual de a fi supusă unor asemenea vătămări grave în cazul revenirii în *****.
37. Prin urmare, autoritatea competentă a apreciat că cererea depusă de ***** nu întrunește condițiile legale necesare pentru recunoașterea statutului de refugiat în temeiul art. 17 din Legea nr. 270/2008 și nici pentru acordarea protecției umanitare în condițiile art. 19 din aceeași lege.

Aprecierea instanței de judecată

38. *Audiind în şedinţa de judecată reclamanta cât şi reprezentantul pârâtului, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanţa de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă dar pasibilă respingerii, din următoarele considerente.*
39. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.
40. Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.
41. Aliniatul (2) al aceluiaşi articol stabileşte că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare; la aceeaşi sau la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; nu sunt întrunite condiţiile prevăzute la art. 208; acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art. 211 alin. (1) şi (2) şi art. 212 alin. (1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.
42. Dispoziţiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanţa de contencios administrativ: prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; competența jurisdicțională materială şi teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; respectarea cerințelor de formă şi conţinut a acțiunii în contencios administrativ; respectarea procedurii prealabile; respectarea termenului de înaintare a acțiunii; prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.
43. Din conținutul cererii de chemare în judecată şi esența revindecărilor formulate, se constată că, *****, îşi exprimă dezacordul cu decizia ***** din data de 05

septembrie 2025, cu privire la respingerea cererii de azil, solicitând anularea acesteia şi obligarea acordării unei forme de protecție.

44. Astfel, reclamanta a formulat o acţiune în obligare.
45. Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă, rezultă că, la 20 mai 2025, *****,s-a adresat Inspectoratului General pentru Migraţie, Direcţia azil şi apatridie. (f.d. dosar administrativ).
46. Prin decizia Inspectoratului General pentru Migraţie a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. ***** din data de 05 septembrie 2025, s-a respins cererea de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art.5 alin. (2), art. 60 alin. (1) lit. c), din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d.14-18)
47. Nefiind de acord cu decizia Inspectoratului General pentru Migraţie a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. ***** din data de 05 septembrie 2025, *****, la 07 octombrie 2025 s-a adresat cu prezenta acţiune în instanţa de judecată.
48. Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.
49. Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.
50. În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Inspectoratului General pentru Migraţie a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. ***** din data de 05 septembrie 2025, privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art. 10 şi 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamanta, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.
51. Conform art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

52. Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.
53. Conform art. 39 alin. (1)-(2) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.
54. La caz, cu referire la cele menţionate, instanţa reţine că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.
55. Competența pentru examinarea prezentei acţiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) şi art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei ***** specializată, astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menţionate.
56. Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acţiunii în contenciosul administrativ, instanţa de judecată reține următoarele.
57. Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.
58. Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.
59. Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.
60. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.
61. Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane faţă de situaţia din decizia inițială; și c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.
62. Totodată, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil şi integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

63. În acest sens, instanţa de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamanta, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil şi apatridie privind cererea de azil, direct în instanţa de judecată.
64. Conform art. 209 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia.
65. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acţiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.
66. Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanţele constatate, instanţa de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acţiunii.
67. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 05 septembrie 2025, comunicată reclamantei la 08 septembrie 2025, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 07 octombrie 2025, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ.
68. Astfel, acțiunea este admisibilă.
69. Analizând în ansamblu materialele dosarului, declarațiile solicitantei consemnate în cadrul interviului, precum și normele legale incidente, se constată că cererea de azil formulată de ***** este neîntemeiată atât sub aspectul recunoașterii statutului de refugiat, cât și sub aspectul acordării protecției umanitare, reieșind din circumstanțele de fapt si de drept după cum urmează.
70. Din declarațiile reclamantei rezultă că aceasta este cetățeană a Federației Ruse, născută la ***** în *****, cetățeancă a Federației Ruse, iar din *****, a plecat în ***** cu scopul de a se angaja la muncă și de a se stabili cu traiul permanent. A fost angajată în câmpul muncii la fabrica de lemn din raionul Pechora, *****, unde a locuit până în prezent.
71. Reclamanta a indicat în cadrul interviului că se teme să mai locuiască singură în *****, fiind marginalizată și discriminată în comunitatea locală pe motiv că s-a născut în *****. De asemenea, a relatat că a fost amenințată verbal de un vecin, care i-a cerut să plece din Rusia, insultând-o cu apelativele ***** și *****.
72. Mai relatează reclamanta că în luna aprilie 2025 a decis să plece în ***** la copii, pe motiv că având o vârstă înaintată și probleme de sănătate, nu se mai poate îngriji singură și are nevoie de sprijinul familiei. Din ***** a ajuns în

Republica Moldova, tranzitând Turcia, însă la intrare în ***** i-a fost refuzat accesul pe motiv că nu deține viză. În aceste condiții, fiind blocată, a fost nevoită să solicite azil pe teritoriu Republicii Moldova.

73. Astfel, reclamanta *****, la data de 20 mai 2025 a înaintat o cerere de azil.
74. La data de 05 septembrie 2025 a fost emisă decizia Inspectoratului General Pentru Migraţie nr. ***** cu privire la respingerea cererii de azil. (f.d.15-19)
75. În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că din analiza conceptului fundamental de temere bine întemeiată de persecuție, sub aspectul celor două elemente care îl compun, elementul subiectiv şi cel obiectiv, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în sensul Convenţiei din 1951, cererea solicitantei, ***** nu îndeplinește condițiile prevăzute de art.17 alin.(1) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.
76. La fel, din analiza cererii de azil din perspectiva încadrării în elementele definiției protecției umanitare în conformitate cu art.45 alin.(3) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, cererea solicitantei *****, nu îndeplinește condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.
77. În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.
78. Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinând nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.
79. Conform art. 6 alin. (1) lit. a)-c) din Legea 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova stabileşte că, intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii: posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel; posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru

beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel; prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atât pentru întreţinerea pe perioada şederii, cât pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit de către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea.

80. Conform art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.
81. După cum rezultă din conţinutul art. 45 alin. (3) lit. a)-c) al Legii privind azilul în Republica Moldova, prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înțelege prezența uneia din următoarele situaţii: existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei; tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine; ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.
82. Reieşind din prevederile art. 56 lit. a)-f) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, la analizarea cererii de azil, se va ţine cont: de vârsta, de trecutul, inclusiv cel al rudelor apropiate, de identitatea, naţionalitatea, ţările şi locurile de reşedinţă anterioare, de cererile anterioare de azil, de rutele de tranzit, documentele de identitate şi de călătorie, de motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecţie; de faptele relevante referitoare la ţara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile şi regulamentele din ţara de origine şi de modalitatea în care sunt aplicate; de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine; de situaţia individuală sau de circumstanţele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuţie sau vătămări grave; de acţiunile solicitantului, ulterioare părăsirii ţării de origine: au fost ele direcţionate exclusiv sau în principal spre crearea condiţiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilităţii ca aceste acţiuni să conducă la persecuţie sau la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în ţara de origine; de existenţa posibilităţii ca solicitantul să beneficieze de protecţia unei alte ţări, a cărei cetăţenie a dobândit-o.

83. Conform art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil este considerată evident nefondată dacă, solicitantul a făcut declarații incoerente, contradictorii, puțin plauzibile sau insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuții.
84. Instanța de judecată reţine că, prin noţiunea de azil se înţelege, o instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscându-i statutul de refugiat şi acordându-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic, iar beneficiar de protecţie internaţională este cetăţeanul străin sau apatrid căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecţie umanitară.
85. Prin urmare, se atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil şi decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecţie, de faptele relevante referitoare la ţara de origine, de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecţia unui alt stat.
86. În acelaşi timp, instanţa notează că, este important de a stabili dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în ţara în care s-ar reîntoarce, existenţa unui sistem organizat de violări evidente ale drepturile omului într-o ţară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.
87. În sensul celor enunțate, instanța reține că, reclamanta ***** a declarat că s-a născut la data de *****, în *****. Aceasta este de naționalitate rusă, cetățeancă a Federade religie creștin-ortodoxă.
88. La data de 20 mai 2025 ***** s-a adresat către Inspectoratul General pentru Migraţie, Direcţia azil şi apatridie cu cerere de azil, fiind întocmit şi chestionarul anexă la cererea de azil depusă.
89. Concomitent, din actele cauzei rezultă că, la 01 septembrie 2025 a fot întocmită Nota de interviu, la sediul Biroului Migraţie şi Azil, Direcţia azil şi integrare cu prilejul intervievării solicitantei de azil - *****.
90. În acest sens, instanţa menționează că potrivit art. 51 alin. (1) al Legii privind azilul în Republica Moldova, cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce: a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat; b) se află

pe teritoriul Republicii Moldova; c) în ţara de origine a străinului cu drept de ședere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecție.

91. Cu privire la motivul invocat de reclamantă întru acordarea protecţiei pe teritoriul Republicii Moldova, instanţa reţine că, cercetând starea de fapt, nu s-au constatat în raport cu solicitanta, *****, cetățeancă a Federației Ruse, temeri bine întemeiate şi justificate de a fi persecutată pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că ea se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri şi nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări şi ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.
92. Totodată, instanța reține din analiza materialelor dosarului că reclamanta ***** este cetățeană a Federației Ruse, născută la *****, care a locuit pe teritoriul *****din *****. Totodată, aceasta este originară din *****, unde locuiesc copiii săi și unde intenționează să se stabilească pentru a beneficia de sprijin familial, având în vedere vârsta înaintată și starea sa de sănătate.
93. Instanța constată că reclamanta a declarat constant, atât în cadrul procedurii administrative, cât și în fața instanței, că în ultimii ani a fost supusă unor manifestări ostile și discriminatorii din partea membrilor comunității locale din *****, fiind etichetată și insultată din cauza originii sale ucrainene. Aceasta a relatat că a fost numită în mod repetat ***** și *****, expresii cu evident caracter peiorativ și discriminatoriu în contextul conflictului ruso-ucrainean.
94. Instanța observă că autoritatea administrativă a apreciat aceste împrejurări ca fiind insuficiente pentru a demonstra existența unei temeri bine întemeiate de persecuție. Cu toate acestea, examinarea unei cereri de azil nu poate fi redusă la verificarea existenței unor acte de violență fizică deja consumate sau a unor măsuri represive oficiale aplicate de autoritățile statului de origine.
95. În absența unor probe concludente care să ateste existența unor măsuri concrete de constrângere, intimidare sau represalii îndreptate împotriva reclamantei, instanța apreciază că temerile invocate de aceasta au un caracter subiectiv și speculativ, nefiind susținute de elemente obiective care să contureze riscul real și individualizat de persecuție în sensul legislației privind azilul.
96. Instanța de judecată reține că reclamanta nu a făcut dovada existenței unor acte de persecuție îndreptate împotriva sa, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.
97. Din analiza materialului probator administrat în cauză nu rezultă că asupra acestuia ar fi fost exercitate acțiuni suficient de grave prin natura lor ori prin caracterul repetitiv, astfel încât să constituie o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului. De asemenea, nu s-a demonstrat existența unei

pluralități de măsuri sau acțiuni, inclusiv încălcări ale drepturilor omului, care prin cumul să atingă pragul de gravitate prevăzut de lege.

98. În particular, instanța constată că nu au fost probate cum ar fi: acte de violență fizică sau psihică, inclusiv violență sexuală; măsuri legale, administrative, polițienești sau judiciare cu caracter discriminatoriu ori aplicate într-o manieră discriminatorie; acuzări sau sancțiuni cu caracter discriminatoriu ori disproporționat; alte acțiuni care, prin natura și consecințele lor, ar putea fi subsumate noțiunii de persecuție în accepțiunea legii speciale.
99. Prin urmare, în absența unor elemente factuale concrete și a unor probe concludente care să confirme existența unor asemenea acte, instanța apreciază că nu este întrunit pragul de gravitate necesar pentru calificarea situației reclamantului drept persecuție în sensul cadrului normativ incident.
100. Reieșind din materialele cauzei, instanța constată cu certitudine că reclamanta părăsit țara de origine în absența unor circumstanțe obiective care să îl fi constrâns la un asemenea demers. Din actele dosarului rezultă că acesta a ieșit legal din *****, în baza documentelor de identitate eliberate de autoritățile statului, fără a întâmpina impedimente sau restricții din partea acestora, având ca destinație *****.
101. Această împrejurare constituie un indiciu relevant că reclamanta nu se afla în atenția autorităților din țara de origine și nu era supus unor măsuri de urmărire, constrângere sau represalii.
102. Totodată, instanța reține că reclamanta nu a probat afirmațiile referitoare la existența unei temeri bine întemeiate de persecuție sau a unui risc real de a fi supus unor vătămări grave la revenirea în țara de origine. Nu au fost relevate circumstanțe concrete, individualizate și susținute prin probe, care să demonstreze că, în cazul reîntoarcerii în *****, acesta ar fi expus unui risc real de tratamente inumane sau degradante ori altor încălcări grave ale drepturilor fundamentale.
103. În lipsa unor asemenea elemente obiective, instanța apreciază că temerile invocate de reclamantă au un caracter pur declarativ, nefiind susținute prin probe pertinente și concludente, și, prin urmare, nu întrunesc condițiile prevăzute de legislația în materia azilului pentru acordarea protecției internaționale.
104. Mai mult decât atât, din ansamblul circumstanțelor cauzei rezultă că motivele reale ale părăsirii țării de origine sunt de natură socio-familiare, determinate de vârsta precum și de o faptul etichetării în contextul conflictului ruso-ucrainean. Or, pretinsa etichetare nu constituie, prin ele însele, temeiuri pentru recunoașterea statutului de refugiat sau pentru acordarea protecției umanitare, în absența unei temeri bine întemeiate de persecuție ori a unui risc real de vătămări grave, în sensul legii.

105. În acest context, instanța reține că, potrivit art. 48 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, evaluarea existenței unei temeri bine întemeiate de persecuție sau a unui risc real de a fi supus unor vătămări grave trebuie realizată prin raportare atât la evenimentele anterioare părăsirii țării de origine, cât și la cele ulterioare acestui moment. Or, în speță, reclamanta nu a prezentat probe convingătoare și pertinente care să ateste existența unor asemenea circumstanțe, nici anterior, nici ulterior plecării din *****.
106. Instanța subliniază că recunoașterea statutului de refugiat nu poate fi fundamentată exclusiv pe percepția subiectivă a solicitantei. Noțiunea de „temere bine întemeiată" presupune întrunirea cumulativă a unui element subiectiv – constând în teama efectiv resimțită de persoană – și a unui element obiectiv – constând în existența unor împrejurări verificabile care să justifice această teamă. Prin urmare, pentru a se reține existența unei temeri bine întemeiate, este necesar ca susținerile solicitantei să fie confirmate de date și circumstanțe obiective, ceea ce în prezenta cauză nu s-a demonstrat.
107. Din actele dosarului rezultă că autoritatea publică competentă a evaluat declarațiile solicitantului de azil, *****, prin raportare la situații concrete și la informațiile disponibile privind condițiile generale din țara de origine. Cunoașterea situației din statul de proveniență constituie un element esențial în analiza cererii, însă aceasta nu poate suplini lipsa unor elemente individualizate care să indice un risc personal și actual.
108. De asemenea, instanța relevă că solicitanta nu a întâmpinat obstacole din partea autorităților statului de origine și nu a individualizat, în cadrul interviului, vreo acțiune concretă îndreptată împotriva sa care să-i fi pus în pericol viața sau integritatea fizică. Simpla exprimare a unei etichetări reprezintă o afirmație cu caracter general și nu echivalează, în absența unor consecințe represive directe și individualizate, cu existența unei temeri bine întemeiate de persecuție.
109. În această ordine de idei, instanța de judecată reține că temerea invocată de solicitantă a fost în mod corect apreciată de autoritatea publică pârâtă ca neîntemeiată, neexistând o probabilitate reală ca, în cazul reîntoarcerii în *****, viața sau integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol. Reclamanta nu a prezentat probe suficiente și concludente care să contureze o probabilitate rezonabilă de a fi supus unor acțiuni ce ar conduce la încălcarea drepturilor sale fundamentale și care ar putea fi calificate drept acte de persecuție în sensul art. 45 alin. (1) și (2) din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.
110. În susținerea acestui raționament, instanța consideră relevantă jurisprudența Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în special cauza Vilvarajah și alții

contra Regatului Unit, în care s-a statuat că nici Convenția și nici Protocoalele sale nu consacră un drept la azil politic. Totodată, Curtea a subliniat că simpla posibilitate a unor rele tratamente nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a antrena încălcarea art. 3, fiind necesară demonstrarea existenței unui risc real și individualizat.

111. În lumina considerentelor expuse, instanța constată temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității pârâte la emiterea Deciziei nr. ***** din 05 septembrie 2025 privind respingerea cererii de azil, întrucât reclamanta, Varishko Prascovia, nu a demonstrat că a fost sau ar putea fi supusă persecuției în țara de origine și nici existența unui risc real de a fi expus unor vătămări grave. În consecință, în privința acesteia nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea vreunei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270/2008 privind azilul.
112. Prin prisma circumstanțelor reținute și a cadrului normativ incident, instanța apreciază că cerințele reclamantei sunt neîntemeiate, iar susținerile formulate în sprijinul acțiunii au un caracter formal și declarativ, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente, fiind infirmate de ansamblul materialului probator administrat în cauză.
113. Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată în situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru adoptarea uneia dintre soluțiile prevăzute la lit. a)–e) ale aceluiași alineat.
114. În acest context, instanța subliniază că, pentru a obține anularea unui act administrativ individual, nu este suficientă simpla exprimare a dezacordului față de soluția autorității publice. Reclamanta, exercitându-și dreptul la acțiune, are obligația de a-și fundamenta pretențiile pe dispoziții legale concrete și incidente cauzei, prin indicarea expresă a normelor de drept material pretins încălcate, în cazul în care susține nelegalitatea actului sub aspectul fondului; invocarea și argumentarea încălcării normelor care reglementează competența autorității emitente, dacă se pretinde depășirea sau exercitarea necorespunzătoare a acesteia; menționarea dispozițiilor procedurale concrete pretins nesocotite, în situația în care se invocă vicii de procedură la emiterea actului administrativ.
115. Or, din analiza cererii de chemare în judecată și a argumentelor formulate, instanța constată că niciunul dintre temeiurile invocate de reclamant pentru anularea actului administrativ individual defavorabil nu atinge nivelul minim de argumentare juridică necesar pentru a fi reținut drept motiv de nulitate sau anulare.

116. Actul contestat a fost emis de autoritatea competentă, în limitele atribuțiilor sale legale, cu respectarea procedurii stabilite de lege și în temeiul unei evaluări efective a circumstanțelor de fapt și de drept incidente.
117. În consecință, analizând normele legale incidente prin coroborare cu circumstanțele faptice stabilite în cauză, precum și criticile formulate de reclamant la adresa autorității publice pârâte, instanța de judecată concluzionează că Decizia Inspectoratul General pentru Migraţie nr. ***** din 05 septembrie 2025 privind respingerea cererii de azil este legală și întemeiată, fiind emisă cu respectarea competenței materiale și funcționale, a procedurii prevăzute de lege și în baza unei evaluări complete a situației de fapt și de drept.
118. Subsecvent, instanța constată netemeinicia cererii reclamantei privind obligarea autorității publice pârâte la acordarea azilului pe teritoriul Republica Moldova, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale pentru recunoașterea vreunei forme de protecție internațională. În lipsa constatării nelegalității actului administrativ contestat, nu poate fi dispusă nici obligarea autorității la emiterea unui act cu conținut contrar. Prin urmare, această pretenție urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.
119. În conformitate cu prevederile art. art. 224 Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Acțiunea de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția regională Centru cu privire la anularea actului administrativ și obligarea la emiterea actului administrativ individual favorabil se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei ***** sediul Râșcani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Alexandru Mardari**